

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR. 1874/2/2013

Sentința civilă nr. 2555

Ședința publică din data de 13.09.2013

CURTEA COMPUSĂ DIN:

PREȘEDINTE: VIȘAN DOINA

GREFIER: BADEA CRISTINA

Pe rol se află spre soluționare acțiunea în contencios administrativ formulată de **reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** în contradictoriu cu **pârâtul CHICAN ION**, având ca obiect „**constatarea calității de lucrător/colaborator al securității (OUG nr. 24/2008)**”.

La apelul nominal făcut în ședință publică, în ordinea listei, **NU** au răspuns părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței faptul că procedura de citare este legal îndeplinită și că s-a depus la dosar prin Serviciul registratură al secției, la data de 07.08.2013, o cerere din partea pârâtului prin care solicită judecarea cauzei în lipsă, după care:

Curtea, față de lipsa nejustificată a părților de la apelul nominal, dispune lăsarea dosarului la sfârșitul ședinței de judecată.

La reluarea cauzei, la apelul nominal făcut în ședință publică, la sfârșitul ședinței de judecată, a răspuns reclamantul, reprezentant de consilier juridic [REDACTAT] cu delegație de reprezentare la fila 146 dosar, lipsind pârâtul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

La interpelarea instanței, reclamanta, prin reprezentant, învederează că nu mai are alte cereri prealabile de formulat și depune la dosar practică judiciară în materie.

Curtea, având în vedere că nu mai sunt cereri de formulat, probe de administrat sau excepții de invocat, constată cercetarea judecătorească încheiată și acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Reclamantul, prin consilier juridic, având cuvântul, solicită instanței admiterea acțiunii așa cum a fost formulată și pentru motivele expuse pe larg în cuprinsul cererii, precizând că sunt îndeplinite cele două condiții prevăzute de lege pentru a se constata calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

Curtea, în conformitate cu dispozițiile art. 394 Noul C.pr.civ., declară dezbaterile închise și reține cauza spre soluționare.

CURTEA,

Deliberând asupra acțiunii civile de față,

Prin acțiunea civilă înregistrată la această instanță la data de 08.03.2013, sub nr. 1874/2/2013 reclamantul Consiliul Național pentru Studiarea Arhivelor Securității a formulat acțiune în constatare pentru ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se

aprecieze asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârâtu CHICAN Ion.

Motivale acțiunii sunt următoarele:

În fapt, pârâtu CHICAN Ion este membru al Consiliului Local al comunei Putineiu, jud. Giurgiu. Conform prevederilor art. 3 lit g) coroborat cu art. 5 alin. 1 teza II din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, Consiliul Național pentru Studiarea Arhivelor Securității verifică din oficiu, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnitățile sau funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b)-h) indice 1.

Așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/1946/20.08.2012 și din înscrisurile pe care le atașăm acțiunii, pârâtu CHICAN Ion a fost recrutat la data de 17.12.1981, sub numele conspirativ <ILIESCU>, pentru supravegherea informativă a cetățenilor străini și români ce frecventau motelul <VAMA> din Giurgiu, unde domnia sa era recepționar. A consfințit colaborarea prin semnarea unui angajament olograf. Dosarul de rețea al cărui titular este pârâtu, R 367894, nu are document de închidere, cel mai recent document fiind o analiză a activității de colaborare din 14.07.1988.

Anterior recrutării, pârâtu pe atunci recepționar la motelul <Hanul turistic> din Giurgiu, a fost luat în supraveghere informativă pe linia <TURISM> pentru legături neoficiale cu cetățeni străini și audierea posturilor de radio străine. La data de 13.12.1980 a fost atenționat de organele de securitate. Față de acest aspect, din construcția textului de lege, cazurile de exonerare ce pot fi invocate în ipoteza constatării calității de colaborator al Securității sunt cele strict prevăzute de art. 2, lit. b, teza II și III din O.U.G. nr. 24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, printre acestea nenumărându-se evocarea de către persoana verificată a unor situații în care aceasta s-ar fi aflat în situația de opozant sau chiar de victimă a regimului comunist.

Pentru colaborarea prin furnizare de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. Informațiile furnizate Securității, indiferent sub ce formă, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. În legătură cu această primă condiție, potrivit cadrului legal, pentru reținerea calității de colaborator al Securității este necesar doar ca materialele probatorii de tipul celor arătate în textele de lege, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist și să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Aceasta și pentru că legiuitorul a înțeles să nu condiționeze în niciun fel cadrul în care să se desfășoare activitatea de transmitere de informații.

De asemenea, interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit b, duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al securității, persoanelor care, prin denunțurile lor, nu au menajat interesele celor denunțați, deși puteau, și, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice. În consecință, dacă denunțarea unei conduite era potențial nocivă pentru cel denunțat și, în plus, un astfel de denunț nu și-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă că a existat o denunțare a unei conduite potrivnice regimului comunist. O interpretare contrară, restrictivă, care ar înțelege prin „atitudini potrivnice regimului” doar manifestarea explicită a dorinței persoanei denunțate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunțat în egală măsură atitudini a căror incriminare era tipică regimurilor dictatoriale. Ambele conduite fac parte din sfera manifestărilor potrivnice regimului întrucât ambele atitudini

erau neagreate de regim, îngrădite de acesta și, în schimb, permise într-o ordine democratică.

2. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. De asemenea, având în vedere că legea cere numai „vizarea” încălcării unor drepturi, iar nu încălcarea lor propriu-zisă, s-a statuat că atât timp cât informațiile erau apte de a produce o reacție din partea Securității, iar informatorul ar fi trebuit să conștientizeze posibilitatea unei astfel de reacții, condiția vizării încălcării unor drepturi este realizată.

Întrunește condiția legală, nota informativă din 22.11.1987, în care <ILIESCU> relatează ofițerilor de securitate faptul că în oraș, diferite persoane (agentul de turism C.T., numitul R, precum și P.M.) relatează despre evenimentele din noiembrie de la Brașov: „un grup mare de oameni ai muncii de la uzina <TRACTORUL> au venit în fața comitetului județean de partid, au spart geamurile, au pătruns înăuntru /.../ au refuzat să voteze”, ulterior „mulțimea de oameni care se afla pe stradă a fost împrăștiată de către pompieri cu furtunuri de apă”. Evident, această prin notă se verifica starea de spirit a populației după evenimentele de la Brașov.

O altă categorie de note ce întrunesc condiția legală au fost identificate în dosarul persoanei ce face obiectul delațiunii. Astfel, sursa <ILIESCU> a furnizat informații importante despre doi tineri care intenționau să treacă fraudulos frontiera. Materialele acestuia au stat la baza deschiderii dosarului de urmărire informativă nr. I 309927. Astfel, prin nota din 13.08.1984, pârâtul semnalează intenția unor copii de 16 ani de a trece fraudulos frontiera pentru a pleca în Italia să intre în mafie. Într-o democrație reală și într-o adevărată ordine de drept asemenea fantezii nu ar fi făcut obiectul preocupărilor Compartimentului 0620 din cadrul I.J. Giurgiu. Însă, după cum rezultă din documentele ce alcătuiesc dosarul în discuție, nota pârâtului a stat la baza deschiderii uneia dintre cele mai complexe forme de urmărire. Ca urmare, sursa <ILIESCU> a fost dirijată pentru încadrarea informativă a celor doi tineri în scopul obținerii de informații referitoare la trecerea frauduloasă. Astfel în nota din 10.10.1984 pârâtul relatează că tânărul S „și-a schimbat planul de trecere frauduloasă”, intenționând să probeze noua metodă pe canalul Dunării din Giurgiu. Și despre cel de-al doilea tânăr, numitul D.A., pârâtul informează la 19.02.1985 și la data de 21.11.1985, că nu a renunțat la idee dar că încearcă să facă rost de bani. Astfel, la data de 28.11.1985, sursa <ILIESCU>, exploataându-l informativ pe tânărul S., află ultima variantă de plecare, anume aceea că s-au înțeles cu un marinar care să-i ducă noaptea pe navă, să-i ascundă până în port la Viena.

În concluzie, notele menționate anterior se referă la intenția unor persoane de a trece fraudulos frontiera, aspect care, raportat la dispozițiile art. 2 lit. b, asigură îndeplinirea primei condiții a normei în discuție.

Altfel spus, intenția unei persoane de a-și stabili definitiv domiciliul într-un alt stat era o atitudine extrem de gravă din perspectiva regimului, iar cei care luau o astfel de hotărâre erau priviți ca niște trădători de patrie.

Cei ale căror intenții de plecare definitivă din țară erau descoperite și zădărnicate - cu ajutorul informatorilor (cum este cazul în speță) sau prin alte mijloace - erau denumiți „suspecți de evaziune” și persecutați de organele represive ale regimului. Aceste din urmă persoane nu mai puteau spera că li se va elibera vreodată pașaport, nici măcar pentru o călătorie într-o țară socialistă. În plus, evoluția profesională a acestor persoane avea de suferit, îngrădindu-li-se accesul la anumite funcții și profesii. Supravegherea lor de către Securitate devenea extrem de strictă. În speța dată, ca urmare a notei de 13.08.1984 s-a procedat la deschiderea dosarului de urmărire <EVAZIONIȘTII>.

Cei care „aveau intenții de evaziune” alegeau - în situații limită (imposibilitatea părăsirii legale a țării), cu riscul vieții - forțarea frontierei. Alegerea celei din urmă soluții nu făcea din aceste persoane niște infractori de drept comun, întrucât, spre deosebire de situația din prezent, trecerea frauduloasă a frontierei nu era motivată de activități de contrabandă, de trafic de ființe umane sau de trafic de narcotice, ci de interese legitime recunoscute oricărei ființe umane: prosperitatea, realizarea personală și libertatea. Dreptul oricărei persoane de a părăsi orice țară, inclusiv cea de origine era stipulat de pactele internaționale la care România era parte, dar era încălcat sistematic de statul comunist.

Este adevărat că trecerea frauduloasă a frontierei era pedepsită penal. La fel de adevărat este că legea penală a epocii pedepsea uneltirea împotriva ordinii sociale sau propaganda împotriva orânduirii socialiste, prin urmare orice atitudine îndreptată împotriva regimului putea fi pedepsită penal. Astfel, teza potrivit căreia denunțarea unei fapte prevăzute de legea penală nu ar trebui să ducă astăzi la reținerea calității de colaborator al Securității este o interpretare împotriva aplicării normei actuale, iar nu în sensul aplicării ei.

Cât privește faptul că trecerea ilegală a frontierei este sancționată și în prezent, motivațiile forțării graniței înainte de 1990, respectiv în prezent, sunt fundamental diferite. La momentul denunțării faptei de pârât, trecerea frauduloasă a frontierei rămânea singura opțiune rămasă celor care li se refuza ieșirea legală din țară și presupunea că persoanele care luau această decizie își riscau viața pentru realizarea unor interese legitime.

Prima condiție impusă de legiuitor pentru reținerea calității de colaborator al Securității prin furnizare de informații este îndeplinită.

Și ce-a de-a doua condiție este asigurată deoarece nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delatările sale se pot lua măsuri de investigare, prin căutarea și obținerea de noi informații despre cei urmăriți, fără acordul acestuia (încălcarea dreptului la viață privată) și, prin urmare, a vizat această consecință.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe conținutul articolelor: art. 3 lit. g, art. 2 lit. b), art. 5 alin. 1, art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1, ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 și art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile articolului 194 al Codului de Procedură Civilă.

În dovedirea acțiunii, au fost depuse în copie la dosar, înscrisuri:

Nota de Constatăre nr. DI/II/1946 din 20.08.2012, aprobată de Colegiul C.N.S.A.S.; Dosarul R 367894 (cota C.N.S.A.S.), integral; Dosarul I 309927 (cota C.N.S.A.S.), vol. 1, f. 1-2, 4, 7, 8, 10, 23, 36, 37; Delegația de reprezentare în instanță a C.N.S.A.S.

Legal citat, pârâtul a depus întâmpinare la dosar, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată, arătând în esență următoarele:

Este adevărat că a semnat un angajament de colaborator în anul 1982, dar acest lucru l-a făcut constrâns de organele de securitate.

Era în acea perioadă recepționar la Motel Vamă Giurgiu, acesta aflându-se amplasat lângă frontieră.

Intr-o seară un lucrător de la securitate l-a găsit la recepție ascultând muzică la postul "Europa Liberă". A fost chemat la securitate să dea notă explicativă și "explicându-

i-se" sub amenințare că fapta sa este foarte gravă, că va fi dat afară de la serviciu și că va ajunge la pușcărie.

Sub aceste presiuni, de frică a cedat și a semnat acel angajament.

Pârâtul a solicitat proba cu martori, care nu a fost încuviințată de instanță, nefiind întrunite condițiile prevăzute de art. 255 NCPD, neducând la soluționare procesului.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța a reținut următoarele:

Pârâtul Chican Ion a fost recrutat la data de 17.12.1981, sub numele conspirativ <ILIESCU>, pentru supravegherea informativă a cetățenilor străini și români ce frecventau motelul <VAMA> din Giurgiu, unde acesta era recepționar. A consfințit colaborarea prin semnarea unui angajament olograf. Dosarul de rețea al cărui titular este pârâtul, R 367894, nu are document de închidere, cel mai recent document fiind o analiză a activității de colaborare din 14.07.1988.

Anterior recrutării, pârâtul pe atunci recepționar la motelul <Hanul turistic> din Giurgiu, a fost luat în supraveghere informativă pe linia <TURISM> pentru legături neoficiale cu cetățeni străini și audierea posturilor de radio străine. La data de 13.12.1980 a fost atenționat de organele de securitate. Față de acest aspect, din construcția textului de lege, cazurile de exonerare ce pot fi invocate în ipoteza constatării calității de colaborator al Securității sunt cele strict prevăzute de art. 2, lit. b, teza II și III din O.U.G. nr. 24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, printre acestea nenumărându-se evocarea de către persoana verificată a unor situații în care aceasta s-ar fi aflat în situația de opozant sau chiar de victimă a regimului comunist.

Pentru colaborarea prin furnizare de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. Informațiile furnizate Securității, indiferent sub ce formă, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. În legătură cu această primă condiție, potrivit cadrului legal, pentru reținerea calității de colaborator al Securității este necesar doar ca materialele probatorii de tipul celor arătate în textele de lege, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist și să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Aceasta și pentru că legiuitorul a înțeles să nu condiționeze în niciun fel cadrul în care să se desfășoare activitatea de transmitere de informații.

De asemenea, interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit b, duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al securității, persoanelor care, prin denunțurile lor, nu au menajat interesele celor denunțați, deși puteau, și, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice. În consecință, dacă denunțarea unei conduite era potențial nocivă pentru cel denunțat și, în plus, un astfel de denunț nu și-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă că a existat o denunțare a unei conduite potrivnice regimului comunist. O interpretare contrară, restrictivă, care ar înțelege prin „atitudini potrivnice regimului” doar manifestarea explicită a dorinței persoanei denunțate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunțat în egală măsură atitudini a căror incriminare era tipică regimurilor dictatoriale. Ambele conduite fac parte din sfera manifestărilor potrivnice regimului întrucât ambele atitudini erau neagreate de regim, îngădite de acesta și, în schimb, permise într-o ordine democratică.

2. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. De asemenea, având în vedere că legea cere numai „vizarea” încălcării unor drepturi, iar nu încălcarea lor propriu-zisă, s-a statuat că atât timp cât informațiile erau apte de a produce o reacție din partea Securității, iar informatorul ar fi

trebuie să conștientizeze posibilitatea unei astfel de reacții, condiția vizării încălcării unor drepturi este realizată.

Întrunește condiția legală, nota informativă din 22.11.1987, în care <ILIESCU> relatează ofițerilor de securitate faptul că în oraș, diferite persoane (agentul de turism C.T., numitul R, precum și P.M.) relatează despre evenimentele din noiembrie de la Brașov: „un grup mare de oameni ai muncii de la uzina <TRACTORUL> au venit în fața comitetului județean de partid, au spart geamurile, au pătruns înăuntru /.../ au refuzat să voteze”, ulterior „mulțimea de oameni care se afla pe stradă a fost împrăștiată de către pompieri cu furtunuri de apă”. Evident, această prin notă se verifica starea de spirit a populației după evenimentele de la Brașov.

O altă categorie de note ce întrunesc condiția legală au fost identificate în dosarul persoanei ce face obiectul delatunii. Astfel, sursa <ILIESCU> a furnizat informații importante despre doi tineri care intenționau să treacă fraudulos frontiera. Materialele acestuia au stat la baza deschiderii dosarului de urmărire informativă nr. I 309927. Astfel, prin nota din 13.08.1984, pârâțul semnalează intenția unor copii de 16 ani de a trece fraudulos frontiera pentru a pleca în Italia să intre în mafie.

După cum rezultă din documentele ce alcătuiesc dosarul în discuție, nota pârâțului a stat la baza deschiderii uneia dintre cele mai complexe forme de urmărire. Ca urmare, sursa <ILIESCU> a fost dirijată pentru încadrarea informativă a celor doi tineri în scopul obținerii de informații referitoare la trecerea frauduloasă. Astfel în nota din 10.10.1984 pârâțul relatează că tânărul S „și-a schimbat planul de trecere frauduloasă”, intenționând să probeze noua metodă pe canalul Dunării din Giurgiu. Și despre cel de-al doilea tânăr, numitul D.A., pârâțul informează la 19.02.1985 și la data de 21.11.1985, că nu a renunțat la idee dar că încearcă să facă rost de bani. Astfel, la data de 28.11.1985, sursa <ILIESCU>, exploatându-l informativ pe tânărul S., află ultima variantă de plecare, anume aceea că s-au înțeles cu un marinar care să-i ducă noaptea pe navă, să-i ascundă până în port la Viena.

În concluzie, notele menționate anterior se referă la intenția unor persoane de a trece fraudulos frontiera, aspect care, raportat la dispozițiile art. 2 lit. b, asigură îndeplinirea primei condiții a normei în discuție.

Altfel spus, intenția unei persoane de a-și stabili definitiv domiciliul într-un alt stat era o atitudine extrem de gravă din perspectiva regimului, iar cei care luau o astfel de hotărâre erau priviți ca niște trădători de patrie.

Cei ale căror intenții de plecare definitivă din țară erau descoperite și zădărnicate - cu ajutorul informatorilor (cum este cazul în speță) sau prin alte mijloace - erau denumiți „suspecți de evaziune” și persecutați de organele represive ale regimului. Aceste din urmă persoane nu mai puteau spera că li se va elibera vreodată pașaport, nici măcar pentru o călătorie într-o țară socialistă. În plus, evoluția profesională a acestor persoane avea de suferit, îngrădindu-li-se accesul la anumite funcții și profesii. Supravegherea lor de către Securitate devenea extrem de strictă. În speța dată, ca urmare a notei de 13.08.1984 s-a procedat la deschiderea dosarului de urmărire <EVAZIONIȘTII>.

Cei care „aveau intenții de evaziune” alegeau - în situații limită (imposibilitatea părăsirii legale a țării), cu riscul vieții - forțarea frontierei. Alegerea celei din urmă soluții nu făcea din aceste persoane niște infractori de drept comun, întrucât, spre deosebire de situația din prezent, trecerea frauduloasă a frontierei nu era motivată de activități de contrabandă, de trafic de ființe umane sau de trafic de narcotice, ci de interese legitime recunoscute oricărei ființe umane: prosperitatea, realizarea personală și libertatea. Dreptul oricărei persoane de a părăsi orice țară, inclusiv cea de origine era stipulat de

pactele internaționale la care România era parte, dar era încălcat sistematic de statul comunist.

Este adevărat că trecerea frauduloasă a frontierei era pedepsită penal. La fel de adevărat este că legea penală a epocii pedepsea uneltirea împotriva ordinii sociale sau propaganda împotriva orânduirii socialiste, prin urmare orice atitudine îndreptată împotriva regimului putea fi pedepsită penal. Astfel, teza potrivit căreia denunțarea unei fapte prevăzute de legea penală nu ar trebui să ducă astăzi la reținerea calității de colaborator al Securității este o interpretare împotriva aplicării normei actuale, iar nu în sensul aplicării ei.

Cât privește faptul că trecerea ilegală a frontierei este sancționată și în prezent, motivațiile forțării graniței înainte de 1990, respectiv în prezent, sunt fundamental diferite. La momentul denunțării faptei de pârât, trecerea frauduloasă a frontierei rămânea singura opțiune rămasă celor care li se refuza ieșirea legală din țară și presupunea că persoanele care luau această decizie își riscau viața pentru realizarea unor interese legitime.

Prima condiție impusă de legiuitor pentru reținerea calității de colaborator al Securității prin furnizare de informații este îndeplinită.

Și ce-a de-a doua condiție este asigurată deoarece nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delatările sale se pot lua măsuri de investigare, prin căutarea și obținerea de noi informații despre cei urmăriți, fără acordul acestuia - încălcarea dreptului la viață privată și, prin urmare, a vizat această consecință.

Față de considerentele de fapt și de drept învederate anterior, instanța reține că acțiunea este întemeiată, astfel că o va admite și va constata calitatea pârâtului Chican Ion de colaborator al Securității.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de **reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, cu sediul în București, str. Matei Basarab nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu **pârâtul CHICAN ION**, cu domiciliul în comuna _____, județul Giurgiu.

Constată calitatea pârâtului Chican Ion, născut la data de 01.05.1955, în satul Izvoru, comuna Gogoșari, județul Giurgiu, de colaborator al Securității.

Cu recurs în 30 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi 13.09.2013.

**PREȘEDINTE
VIȘAN DOINA**

Red. DV
Tehnored. CB
4 ex./04.10.2013